

NÄR KONTAKT

MEDLEMSTIDNING FÖR VÄSTRA SVERIGES UFO-FÖRENING

ÅRGÅNG 5 NR 4 1994

I detta nummer:

Är vi ensamma i universum?

med mera...

NÄRKONTAKT NR 4 - ÅRGÅNG 5
Spännande - Intressant - Lärorik!

Närkontakt är en tidning för medlemmar och andra intresserade av UFO inom västra Sveriges område, i huvudsak mellan Halmstad och norska gränsen samt alla mellanliggande platser.

Vill Du veta mer?
Vill Du arbeta aktivt?
Vill Du träffa andra UFO-intresserade?

Tag kontakt med din lokala förening!!

Iredaktionen: Peter Larsson, Daniel Olsson och alla ni andra, som ser till att det blir en tidning.
Medlemsavgift för 1994: 150:-. Om du är under 18 år: 75:- Avgiften betalas på postgirokonto 38 74 40-1.

Redaktionen adress: Västra Sveriges UFO-förening
Peter Larsson
Dimvädersgatan 52
418 37 Göteborg

eller Daniel Olsson
Södra Ligården 55
425 30 Hisings Kärra

Telefon: Peter, 031-54 89 41, alla dagar mellan kl 18.00 och 23.00.
Daniel, 031-57 31 17, alla dagar mellan kl 18.00 och 22.00.

Du är välkommen att ringa oss!

Du medlem som vill hänga med och få tillgång till dom senaste nyheterna och dessutom få dom belysta på ett nyktert sätt !!!

Prenumerera på:

UFO-Aktuellt

organ för UFO-Sverige
och den enda rikstidning som på ett seriöst sätt belyser UFO fenomenet.

Innehåll

Redaktörerna har ordet!	3
Vid tangentbordet: Anders Persson	4
Är vi ensamma i universum?	5
Fältundersökarkursen	8
Observationer	9
Marsmonumenten	10
Strul med master -	
Det spås om UFO 1995	11
Senaste nytt om Roswell	12
Efterlysning	14

OBS! Redaktionen ansvarar inte för inskickat material.
Publicerat material speglar inte nödvändigtvis redaktionens åsikter och värderingar.

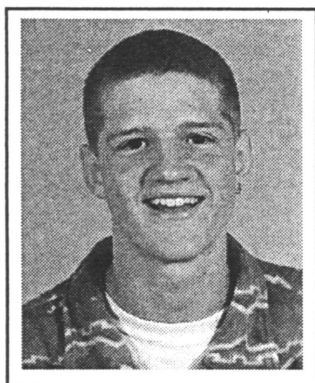
Alla medlemmar kan och bör vara medarbetare i vår tidning.

Vad vill ni läsa i vår medlemstidning?

Tidningen ligger också i era händer. Vi vill ha åsikter från er. Har ni sett något? Har ni läst något eller har ni hittat någon bra bok? Skicka gärna bokrecensioner eller urklipp, notiser och dylikt. Vi är tacksamma för allt vi kan få. Vi skulle också vilja ha färsk rapport som har inträffat i Göteborg med omnejd. Tveka inte, hör av er.

Hälsningar Daniel och Peter

Redaktörerna har ordet

Daniel

Hej

Peter

Vi beklagar förseningen. Men den som väntar på något gott väntar aldrig för länge.

Vi vill uppmana alla medlemmar att komma på våra möten, speciellt årsmötet den 26 februari då nya poster skall fördelas. Vi vädjar även till våra medlemmar att sända material till oss, det var delvis brist på material som gjorde tidningen försenad. Tack vare föreningens drivande krafter Anders och Claes lyckades vi med nummer 4-94 även om den blev lite försenad.

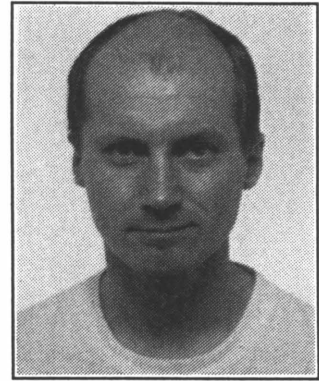
Lite Nyheter:

- Clas Svahn och Gösta "pollenkungen" Carlsson håller ett föredrag nere i Ängelholm den 25 februari
- Vi hoppas på ett högre medlemsantal 1995. 1994 var vi endast 50 stycken.
- 1995 Kommer föreningen att stå med i telefonkatalogen under rubriken föreningar.

I nästa nummer kommer det viktigaste från årsmötet.

Daniel och Peter

Av
Anders Persson,
ordförande

Liv i rymden? Javisst!!

Puh! Äntligen fick vi då klart 4:an, en månad för sent, men ut kom den i alla fall. Orsakerna har varit många men huvudorsaken har varit att det har tagit mer tid än väntat att få ihop allt material. Som vanligt bjuder vi på blandad kompott, men huvudnumret är intervjun med Gustav Rydbeck på Onsala-observatoriet.

Vi har också frågat folk på stan om vad dom tror om liv i rymden. Svaren gjorde oss något omtumlade och det redovisar vi i nästa nummer.

Vidare har vi läst i lite utländska UFO-tidskrifter och det har resulterat i artikeln om "Mån-monumenten", där det spekuleras om att även månen skulle kunna härbärgera någon typ av byggnadsverk från en gången tid!

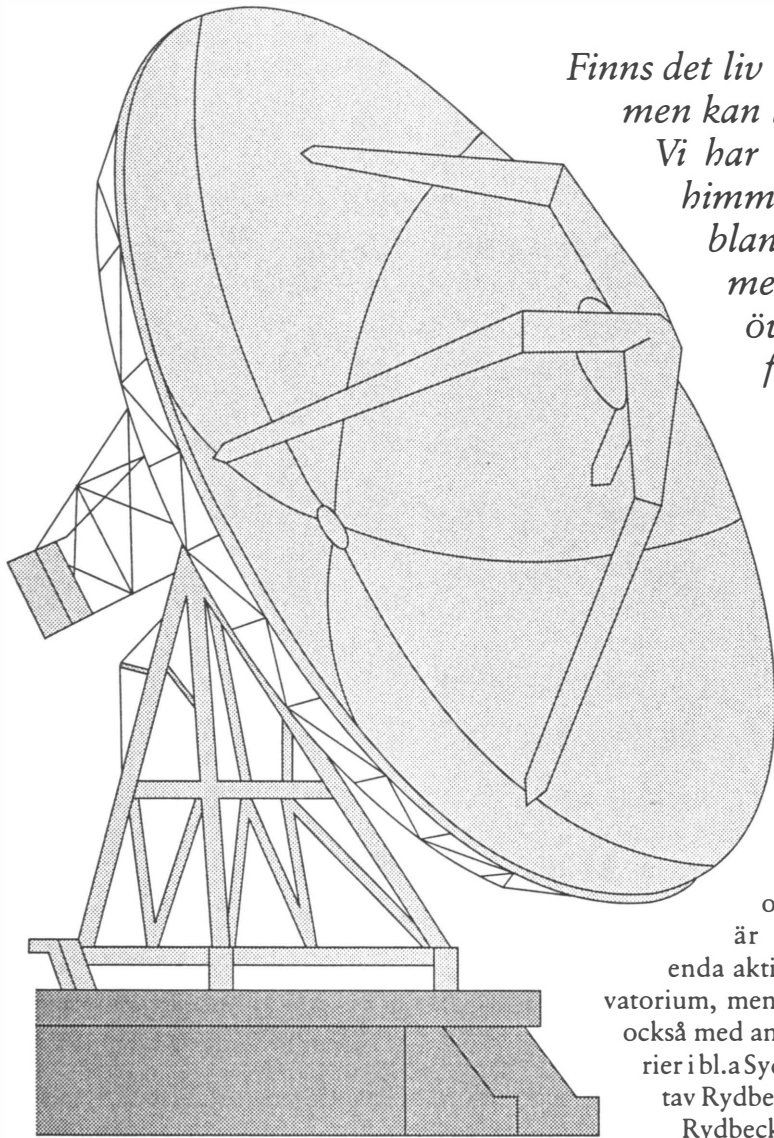
Det är början på januari när jag skriver detta och jag kan se tillbaka på en jul och nyårshelg med en hel del TV-tittande. Jag inser att mina intressen färgar urvalet av program, men det slår mig ändå hur mycket program det har visats som haft temat rymden som grund. Det har visats filmer om amerikanska skyttelprogrammet, program om framtida planer på bemannade färder till bl.a. Mars, om ET-projekt, om Lowell observatoriets historia, om senaste rön angående universums oändlighet, tankar om liv i rymden och mycket mer. Jag vet inte, det kanske av någon anledning ligger i tiden med den här typen av program, men jag tror att sådana här program bäddar för att folk kanske får ett intresse och en annan inställning till företeelser på och utanför vår planet och att det kanske kan bli lättare och mer acceptabelt att tala med folk om företeelser som UFO och liknande. Dom intervjuer som vi gjort med allmänheten och som vi kommer att ha med i kommande nummer tycks tala för att en klart märkbar attitydförändring redan har skett, där dom flesta vi talat med "chockar" oss med att hävda att dom anser att vi kan ha varit besökta av innevånare från någon annan del av universum eller åtminstone närliggande del av vår galax. Samma människor säger också att dom tror att vi kommer att bli besökta igen i en framtid och till och med att vi kunde vara det just nu!! Detta sagt i videointervju, av ett för oss godtyckligt urval av människor på "stan", men mer om detta i ett kommande nummer.

Nu något helt annat, vi har spikat möteskvällarna för våren, det blir fyra stycken, med årsmöte sista söndagen i februari. I samband med detta skulle jag vilja framföra en allmän maning till alla medlemmar och intresserade, kom till våra möten!! Att jag säger detta är att det är i mitt tycke alldeles för dålig uppslutning på mötena (ett tiotal i snitt, på en medlemsstock av ca. 60 pers). Kanske beror det på att mötena är för tråkiga eller inte tar upp sådant som ni är intresserade av eller beror det kanske bara på att folk helt enkelt inte har tid. Men vad det än är så hör gärna av er till mig eller någon annan och tala om hur ni vill ha det. Det kanske helt enkelt är så att dom flesta är nöjda med att få denna tidning och inte känner för att engagera sig utöver detta. Det är bara en hake, nämligen den att dom få som engagerar sig aktivt i föreningen får dra ett så tungt lass att dom kanske inte i längden känner sig motiverade att göra detta. Och vad jag egentligen efterlyser, är mer människor som aktivt deltar med arbete i föreningen och där kanske första steget är att komma ner på ett av våra allmänna möten.

Anders Persson

Är vi ensamma i universum?

av Claes Axstål

Finns det liv i universum? Ja, definitivt här på jorden, men kan liv ha uppstått på andra planeter?

Vi har väl alla blickat upp mot en stjärnklar himmel och undrat över om vi är ensamma bland alla dessa stjärnor. Men nu ligger det mer än någonsin i tiden att inte bara fundera över om vi är ensamma i universum, utan forskarna söker nu målmedvetet efter förutsättningarna för liv och högre intelligenser i världsrymden. De flesta av oss har säkert frågor att ställa till astronomerna, för dom borde väl veta...?

Onsala rymdobservatorium är idag Sveriges enda aktiva rymdobservatorium, men vi samarbetar också med andra observatorier i bl.a Sydamerika. Gustav Rydbeck, son till Olof Rydbeck Onsala rymdobservatoriums grundare,

har lång erfarenhet inom så väl astronomi som fysik. Han arbetar också utomlands och träffar på så vis många kollegor och har därigenom fått en betydande kontaktyta mot andra forskare och deras inställning till vårt ämne.

Claes mål med intervjun var att undersöka en radioastronomis uppfattning om liv ute i universum och om detta

liv skulle tänkas kunna färdas till olika solsystem och således kunna hitta oss. Som del i programmet har Claes Axstål (CA) också intervjuat folk på sta'n och där svaren genomgående visade, på en i vårt tycke, överraskande inställning till ämnet.

Här följer nu ett, så gott som, ordagrant utdrag ur en del av intervjuerna och vi börjar med Gustav Rydbeck (GR).

CA: Det skulle väl vara intressant att få kontakt med en annan civilisation?

GR: Ja-a, vad vill du att jag skall svara på det? *Skratt*

Jo, när man tänker på en annan civilisation, då kanske man ska börja lite grann från början och fundera på hur en civilisation möjligen kan uppstå.

Under produktion av kommande TV programmet "Är vi ensamma i universum?" intervjuade Claes Axstål, docent Gustav Rydbeck på Onsala rymdobservatorium, där han fick många intressanta synpunkter på liv ute i rymden. Vi har här fått tillfälle att återge en del av innehållet i programmet.

Det är ju så att, förr när man tänkte sig hur livet uppstod, så jobbade man mycket med vad som kunde hända på jorden, om livet skulle uppstå på jorden och hur det möjligen skulle uppstå. Och då experimenterade man mycket med blixurladdningar i metangas och sånt där, för att se om man rent slumpmässigt kunde åstadkomma dom komplexa organiska molekyler som behövdes för att livet skulle kunna uppstå ur det här på jorden.

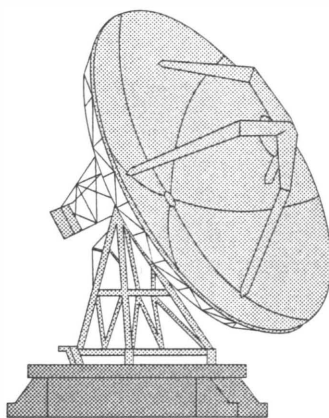
Men nu har man en något annorlunda syn på det här, eftersom man har mätt mot stora molekylnmoln som ligger mellan stjärnorna, och det är inte bara molekylnmoln där, utan man har också sett att dom även fungerar som verkliga molekylnfabriker. Och på grund av den strålningen som stjärnorna avger så sker det hela tiden kemiska reaktioner i dom här molekylnmolnen och i dom här molekylnmolnen uppstår det komplexa organiska molekyler, såna molekyler som krävs för att liv skall kunna uppstå. Och det intressanta är ju att vi ser ju dessa molekylnmoln runt om i hela vår egen galax, och inte bara i vår egen galax, utan också i alla andra galaxer. Det är ju så att, när en stjärna som solen bildas, så bildas den ur ett sådant här molekylnmoln och det innebär att redan från början när solsystemet med planeterna bildades, så bildades det en organisk soppa. Så grunden för att livet skulle uppstå, fanns redan från början.

Sedan kan man också säga att när man tittar på jordens utveckling, så är jorden ca 5 miljarder år gammal, och det var faktiskt så att jorden hann inte mer än kallna förrän livet uppstod, direkt. Det tog alltså inte lång tid, men det har tagit väldigt lång tid för livet att utveckla sig vidare, men dom enklaste livsformerna dom är väl, har jag för mig, runt 3,5 till 4 miljarder år gamla. I början var det ganska mycket kometnedslag och det var en olämplig atmosfär och så där på jorden, men så fort som, vad skall vi säga, att så fort som omständigheterna tillät, så uppstod livet. Byggstenarna finns helt säkert i rymden. Se'n är det ju det att det är ett stort steg från döda molekyler till liv, men å andra sidan så har senare forskning visat att, och det är alldeles nya resultat, att man i lab. kan framställa själv-replikerande molekyler. Det vill säga, att man kan alltså artificiellt göra sådana molekyler som i den rätta omgivningen börjar göra kopior på sig själva. Och där har man ju, vad skall jag säga, början till liv, en mole-

kyl som replikerar sig själv det är ju det första steget till liv.

CA: Vad hade du för tankar när du började titta på stjärnhimmelen som ung?

GR: Ja, det värsta är ju att jag började ju inte som astronom, utan jag började som fysiker, men det är klart, att titta på stjärnor är ju väldigt spännande, det tycker ju alla människor, det ser man ju här, därför att folk har väldigt stort intresse. Dom som kommer till Råö är väldigt nyfikna på vad man tror om stjärnorna och vad som händer därute, så det är nog ett väldigt allmänt intresse. Själv var jag väldigt fascinerad av relativitetsteorin och sånt där när jag var 13-14 år. Och det var väl det som fick mig att komma in på detta området.

CA: Varför blev du astronom?

GR: Jag har egentligen doktorerat i fysik, i relativitetsteori och sådant, jag doktorerade för doktor Webber, och jag jobbade sedan med gravitationsvågsantennerna. Jag var egentligen mest från början intresserad av relativitetsteori, kvantfysik och sånt, men även för kosmologi och naturligtvis astrofysik. Relativitetsteorin och kvantfysik ställer ju dom här fundamentala frågorna om kosmos och existensens grunder överhuvud taget, och det var väl det som gjorde att det fascinerade mig väldigt mycket.

CA: Bedriver Sverige någon forskning efter liv eller högre intelligenser i universum?

GR: Nej inte direkt. Det finns amerikanska grupper som har hållit på med detta och dom får nu inte mer pengar till sin verksamhet, men vad jag förstår, så kommer dom att fortsätta sin verksamhet med hjälp av privata donationer.

CA: Kan du berätta lite om dom?

GR: Ja, det är ju radioobservatorier och då har man tänkt sig som så att, om det nu fanns en främmande civilisation som försökte kommunicera, på vilket sätt skulle dom i så fall kommunicera och vilken våglängd skulle dom jobba på? Då tror man att dom skulle välja 21 cm, dvs väteets våglängd därför att det skulle vara allmänt känt i universum att det är en våglängd som är intressant. Så därför har man konstruerat antenner som är gjorda just för att titta på intressanta stjärnor då, där man kan tänka sig att det finns planeter omkring. Och det finns en oerhörd massa sådana stjärnor naturligtvis och då behöver man en rätt komplicerad dataanalysanläggning för att analysera dessa signalerna och för att hitta eventuellt intelligenta signaler. Och det är den typen av mottagning man har jobbat med. Tidigare har man fått anslag från amerikanska "National Science Foundation", men dom anslagen har tydligen upphört om jag förstår det rätt, därför att man hittills inte har haft framgång i sitt letande efter främmande civilisationer.

CA: Jag hörde någon senatsman i USA som sa att, "vem vill veta om det finns gröna gubbar i rymden"?!! Varför säger han så? Har vetenskapsmännen sagt att det inte finns nåt liv i rymden?

GR: *Skrattar.* Absolut inte, utan vetenskapsmännen tror snarare att det säkerligen finns liv i rymden. Men en sak är om det finns liv i rymden, den andra frågan är om hur sannolikt det är att vi kan få kontakt med den här andra civilisationen och det är inte säkert att den sannolikheten är så stor. Därför att, en sån här främmande intelligent civilisation skall ju då existera samtidigt som vår civilisation och den skall ju också vara såpass nära att radiovågorna kan nå hit och där är det ju mer tveksamt.

CA: Vad är det för skillnad på sökandet efter lägre stående liv gentemot intelligent liv?

GR: För att söka efter lägre stående liv måste man ju resa dit vad jag förstår, till dom här och leta, eftersom dom inte ger sig till känna, utan det är ju bara ett högteknologiskt samhälle som använder sig kanske av radio-

signaler och sånt som kan ge sig till känna på något sätt som vi kan upptäcka på avstånd.

CA: Men man kanske kan se om det finns fotosyntes och syre i en atmosfär på en sån planet?

GR: Ja, det skulle man väl kunna göra, fast det krävs oerhört mycket större känslighet än vad vi har i våra instrument, därför att man kan räkna ut hur mycket signal man skulle behöva för att se det här, det skulle mycket snart på normala avstånd inom galaxen bli omöjligt att upptäcka någon sådan signal. Men det är ju en idé, för man skulle ju möjligen se att..., man skulle kunna se den typen av absorptionslinjer i atmosfären från en planet. Men den blir svår att upptäcka.

CA: Men att "bara" söka efter förutsättningar för liv, det är ju det ni arbetar med i alla fall?

GR: Det kan man säga, i stora drag. Och därmed är jag rätt säker på att förutsättningar för att liv skall uppstå, dom verkar vara väldigt goda, det tror vi på.

CA: Vilka resultat har man kommit fram till än så länge?

GR: Vår forskning (på Onsala, CA:s anm.) går ju inte i och för sig ut på att leta efter förutsättningar för liv, utan det kommer ju som en extra kunskap det här, med att vi försöker förstå kemin i dom här interstellära molekyln molnen och då ser vi där att alla dom här grundläggande förutsättningarna för att liv skall kunna uppstå, finns där.

Det är ungefär så långt vi jobbar med dom här frågorna.

CA: Dom komplexa molekylerna finns väldigt tidigt alltså, i ett planetsystems bildande?

GR: Ja, dom finns långt tidigare. Dom har funnits ända se'n universums födelse i stort sett och man har visat att molekylgaser förekommer väldigt tidigt i universums historia. I dom allra första galaxerna så finns det molekylgaser, det fanns väldigt tidigt, finns överallt, i alla tider och därför tror man att liv måste ha kunnat uppstå på andra ställen.

CA: Tänker ni radioastronomer nå-

gon gång på att ni kanske skulle kunna snappa upp en intelligent signal, finns den tanken?

GR: Oh ja, visst finns den och den tanken uppstod faktiskt när man först hittade pulsarerna. Pulsarer, vet man nu, är en neutronstjärna som roterar väldigt fort och vitsen med detta är att den avger en pulsad signal och då hade man svårt att tänka sig att något i naturen spontant skulle kunna uppträda som en så'n noggrann klocka. Men det visade sig alltså att det var en pulsar. Man trodde först kanske att det möjligen var en intelligent civilisation som sände dom här klockpulserna, men det var det alltså inte.

Så att visst finns den frågeställningen hos alla astronomer, man är ständigt naturligtvis vaken för den möjligheten, att det skulle kunna finnas intelligenta signaler, det tror jag. Men det är ju också frågan om man har utrustningen för att se detta.

CA: Du har alltså inte fått in någon sådan signal själv?

GR: Jo då, vi kan ju ha fått in sådana signaler, men i så fall har vi inte sett det, beroende på att vi inte har möjlighet att se om det ligger information på den.

CA: Har du hört om någon annan som har fått in någon signal som dom misstänkt har kunnat tyda på intelligent ursprung?

GR: Nej, det är bara det här som jag nämnde nyss, dom här pulsarerna. Men det är klart att tanken finns där. Man inser också att det är väldigt svårt det här, för att lyckas måste man söka av ett väldigt stort område av universum och dessutom så tror jag att det bara är dom närmsta stjärnorna man kan se, ligger dom väldigt långt bort då blir signalen så svag att då får den här civilisationen lägga ner väldigt mycket energi och det är kanske inte säkert att dom kan få sin regering eller sitt folk att gå med på att betala sådana skatter och avgifter, bara för att skicka ut signaler till en eventuell annan civilisation som skulle upptäcka att dom finns. Vi gör ju inte sådant själva, vi skickar ju inte ut signaler för att vi skall upptäckas.

CA: Tror du annars att astronomernas forskning strävar mot att få svar på frågan, om det finns liv i universum?

GR: Nej, jag tror att astronomernas forskning strävar rent allmänt mot en ökad förståelse och kunskap om universum. Och dom flesta astronomer är nog öppna för möjligheten och tycker att det är en spännande tanke, men det är ju ingenting som man kan önska sig till, utan man får ju jobba mot det här allmänna målet. Det finns ju som sagt dom astronomer som jobbar särskilt med detta, men vi gör det inte här.

CA: Vilka rimliga frågor tror du att de flesta astronomer skulle vilja ha svar på?

GR: Det är så varierande, det beror på vad man är speciellt intresserad av. För min egen del är väl dom kosmologiska frågorna särskilt spännande, såsom hur uppstod universum? och varför? Det är ju sådana här djupa frågor som väl fascinerar alla. Sedan finns det ju en hel rad följdfrågor och själv tycker jag det här med livets uppkomst är väldigt intressant.

CA: Kan det ligga i grunden, fast inte många tänker på det eller erkänner det, att det är det dom söker efter, liv i universum?

GR: Nej det tror jag inte enbart, utan det finns ett slags, jag menar inom all intellektuell verksamhet finns det väl ett letande efter sina rötter och det kan ske på olika sätt, men om man tänker på dom här som gräver i jorden, arkeologer, det är ju också ett sätt att leta efter sina rötter, att få fram sin egen förhistoria, vad vi har utvecklats ifrån. Man kan ju se astronomi också som en form av arkeologi, att försöka förstå bakgrunden till sin egen uppkomst och däri ligger ju det intresset att försöka förstå om det finns andra civilisationer. Jag tror att det är en del i det hela.

I nästa nummer skall vi se vad folk på "stan" svarar på frågan: "Är vi ensamma i universum?", sedan följer vi upp med fler frågor till Gustav Rydbeck. För det är väl vetenskapsmännen som har fått oss att fundera på detta, genom alla upptäckter som har gjorts under årtusendena?

Claes Axstål skall ut till rymdobservatoriet på Onsala i februari, hör gärna av er till redaktionen om ni har någon fråga till Gustav Rydbeck.

Några ord om höstens fältundersökarkurs i Göteborg.

Det har under en längre tid funnits önskemål om någon typ av kurs eller liknande i UFO-ämnet. UFO-sverige har ju under många år haft en fältforskkurs någonstans i landet där folk från dom olika lokalföreningarna kunde komma. Jag själv och Claes Axstål var med på den senaste som genomfördes i slutet av februari på Lersätersgården i trakterna av Västerås. Det fanns flera som gärna hade följt med men som tyckte att det var för långt att åka men som istället gärna såg att vi ordnade någon typ av lokal kurs i Göteborgstrakten. Sagt och gjort vi började planera för detta och vände oss då till Claes Svahn & kompani för att få råd och dåd och förhoppningsvis kanske få hit någon som kunde föreläsa lite. Resultatet blev emellertid istället att vi gjorde om kursen till en ordinarie fältundersökarkurs som var öppen för folk från hela landet. Datum spikades och helgen 12-13 nov. vigdes så åt fältundersökarkurs med ett åtföljande planeringsmöte inbakat.

Claes Svahn, Håkan Ekstrand och

Mikael Sjöberg hade kommit ner för att föreläsa i ämnet.

Lokal hade vi ordnat i källaren under SJ:s sporthall, som visade sig passa riktigt hyggligt för ändamålet.

Ett 25-tal personer hade känt sig kallade, och blev bjudna på ett axplock av sånt som en fältundersökare kan ha nytta av.

Claes Svahn drog som vanligt det tunga lasset med två en timmes sessioner om misstolkningsfenomen, han inledde dessutom med att tala en timme om ideologi och vad vi står för. Det märks att Claes har varit med i den sk. svängen ett tag och att han dessutom har höga krav på sig själv, för föredragen höll genomgående, i mitt tycke, hög kvalitet. Föredragen om misstolkningar stöddes av diabilder, varvade med olika videobandade avsnitt och jag kan bara konstatera att han hade haft "turen" att få alla i rätt ordning. Men det viktiga tycker jag ändå är den skärpa med vilken fallen tycks ha blivit genomgångna med, detta tror jag bådar gott för framtiden. Håkan Ekstrand hade fått uppdraget

att gå igenom hur man fyller i ett rapportformulär och stödde dessutom Claes under övriga mötet. Mikael Sjöberg gick igenom resultaten efter höstens undersökningsrunda angående ljusfenomenen vid Martebomyren på Gotland där problem och vedermödor i samband med detta gicks igenom. Jag själv hade bl.a. fått "flygplan i mörker" på min lott där jag gick igenom dom ljussättningar som kan finnas på flygplan. Detta att känna till vilka ljus ett flygplan kan vara utrustade med tror jag är ganska viktigt eftersom en stor del av dom rapporter som kommer in utan tvekan har sitt ursprung i vanliga plan.

Kursen avslutades med att alla fick med sig en liten färltundersökarpärm och dom som ville kunde även anteckna sig på en lista för att så småningom kunna bli kontaktade som fältundersökare.

Resultatet blev att vi fick ett tjugotal nya potentiella fältundersökare, vilket behövs.

Anders Persson

Möteskvällar under våren -95

Följande kvällar är inplanerade för allmänna möten:

Söndagen 26 februari Årsmöte

Söndagen 9 april

Söndagen 14 maj

Tiden är i samtliga fall kl: 19.00 och platsen den vanliga, Bergslagsgatan vid SJ-sporthall.

OBSERVATIONER

Fall inkommena under hösten -94

Datum: Våren -83 slutet av april
Tidpunkt: Kl. 19.00 – 20.00
Plats: Surte utanför Göteborg

Vittnet beskriver händelsen enligt följande:

”Jag har för vana att titta efter satelliter när jag är ute och går, så även denna kväll.

Jag kom gående i riktning söderut alldeles bredvid riksväg 45 som löper genom Surte, när jag fick se en silverfärgad lysande punkt närma sig på den svarta himlen från sydost. Den kom snabbt emot mig och jag kunde iaktta siluetten av en tefatsformad tingest (se bild). Plötsligt vände den riktning och istället för att närma sig flög den nu i plan flykt från vänster till höger. Samtidigt med denna manöver vände den undersidan mot mig i likhet med flygplan som gör en sväng. Färgen har nu övergått från silver eller vitt till en orange nyans. Kanske var det solen som blänkte (denna hade gått ned en timme tidigare).

Det tefatsformade objektet satte nu fart igen och försvann under stark acceleration uppåt mot sydväst. Åter såg jag samma siluett och åter blev den silverfärgad så som det var när den kom. Hela observationen tog mellan 15-20 sek. Jag blev aldrig rädd utan upplevde istället att jag skärpte mina sinnen under observationen.”

Handläggare : Anders Persson

Datum: 1992, midsommardagen.
Tidpunkt: 07.35 eller 08.35
Plats: Skyrjön på Vättlefjäll. (Nordost om Göteborg)

Vittnet hade just gått ur sitt tält när han fick höra ett kraftigt susande ljud i riktning nordost. Han vände sig mot ljudet men fick samtidigt se något i ögonvrån. Han vände sig snabbt om men hann bara få se skymten av en mörk mattsvart siluett med en rak kant. Vittnet beskriver höjden till ca. 30-40 m och färdriktningen var mot sydväst.

Kommentar: Senare samma dag finns ett fall relaterat om att några människor såg ett mörkt deltavingformat föremål svicha förbi över sjön Vättern.

Handläggare: Anders Persson

Marsmonumenten än en gång!

Senaste nytt från "Marsmissiongruppen" har nått vårt öra och säger följande: Även vår allra närmaste granne, Månen, kan härbärgera monument o.dyl., kanske efter någons besök i en avlägsen tid!

Saken står bl.a. att läsa i decembernumret av tidningen OMNI och den som säger det, är den inte helt okände, Richard Hoagland.

Efter att ha läst hela artikeln måste jag erkänna att det hela känns ytterst svårsmält och att jag gärna hade sluppit höra talas om det hela, då med tanke på trovärdigheten av samma grupps bedömningar av "monumenten" på Mars.

Men inte för inte, här kommer storyn i korta drag.

Urkund är bl.a. bilder tagna 1967 av den Amerikanska sonden Lunar Orbiter III. Det som först fångade Hoagland och hans grupps uppmärksamhet var en kraterliknande bildning vid namn Ukert, belägen strax norr om ett område som kallas Sinus Medi. Det som intresserade honom var en slags triangulär, mörk, form som fanns inuti kraterringen. Detta fick honom

att börja granska fler bilder av området och han fann då en slags "stavliknande" bildning på månytan. Staven döptes snart till "skärvan" eftersom en del i undersökningsteamet antog att det kunde vara en rest av en från början större struktur.

Staven bedöms vara ca: 2.5 km hög och är på mitten något "svullen". I svullnaden kan man med lite god vilja skönja en mörk stjärnformad struktur.

Dom hävdar att det inte finns någon rimlig geologisk förklaring till strukturen. Om det är så eller ej vet inte jag, men visst ser grejen "kul" ut.

Vad man nu önskar är givetvis bilder av bättre kvalitet, och det verkar nästan som man har blivit bönhörd, för

det sägs att det förra året sändes iväg en sond till månen, bekostad med militära medel, med uppdrag att kartera dess yta. Om detta skulle stämma kan vi förhoppningsvis se fram mot bilder av en sådan kvalité att saken förhoppningsvis kan avgöras.

Som avslutning skulle jag vilja säga att det är lindrigt sagt knepigt att uppgifter om den nya sonden saknas i artikeln. Beror det möjligen på att informationen som kom från sonden inte passade? Om uppgifterna om sonden är riktiga, så borde enligt mitt tycke all information eller föralldel frånvaron av densamma, vara ytterst intressant.

Anders Persson

Strul med master

I förra numret fanns en artikel införd som handlade om ett 2 år gammalt, och numera ganska känt när-observationsfall.

Det handlade om ett fall där omständigheter talade för att observatörerna förväxlat ett okänt flygande objekt med positionsljus på någon typ av mast.

Fallet har blivit ganska uppmärksammat efter att en av observatörerna, i vintras, gått ut med historien i bl a TV 3.

Jag trodde att jag hade kollat väsentliga omständigheter runt fallet i tillräcklig utsträckning, men icke. Rätt omgående blev jag uppringd och informerad om att masten ifråga var nyuppsatt och inte fanns vid tillfället för observationen!!

Jag började snabbt att fundera på vad detta skulle betyda eftersom så många övriga omständigheter talade för att observationen hade sitt ursprung i fast monterade röda lampor. Var det bara en illvillig tillfällighet att det ett halvår efteråt monterades upp en radiomast med passande attribut? Eller hade okända besökare sett till att denna

kom upp i syfte att vilseleda efterkommande undersökare? Eller fanns det en annan förklaring?

Eftersom jag känner en del folk inom telekommunikationsbranchen så fick jag snabbt tag i folk, i det här fallet med folk på Telia Mobitel i Göteborg, som kunde lämna besked om masten. Det visade sig stämma med vad som hade sagts mig, masten var uppsatt ett halvår efter observationstillfället!

Jag började genast tänka på hur dementier och ursäkter skulle utformas. Men, fortsatte han, på samma plats hade det dessförinnan stått en gammal mast som civilförsvaret hade ägt!! Den nya masten byggdes parallellt med den gamla som sen revs när den nya stod klar.

Således fanns det alltså en mast på samma ställe och med liknande höjd (ca: 40m i bägge fallen). Vad mer jo, masten var en sk. stagmast till skillnad mot den nya som är av en sk. självbärande typ. Detta gör att masten har en betydligt smalare profil än den som sitter där idag. Dessutom var ytan förmodligen betydligt mörkare av ålder och därmed svårare att se när det

är mörkt, vilket spontant verifierades av bl.a. Telias eget folk när jag hade förklarat ärendet.

En ytterligare pusselbit som nu passade betydligt bättre in med hänsyn till Marcells utsaga och teckning, var dom två röda ljusens inbördes position, där ljusen fanns åtskilda i en vertikal linje. På den nya masten stämde inte detta helt bra då lamporna satt alldeles intill varandra uppe i toppen på masten. Den gamla masten hade emellertid röda lampor på två ställen, ett i toppen och ett på ett ställe en bit under densamma.

Objektet tillskrivs också att ha haft en triangelformad mörk siluett med dom bägge röda ljusen inom sig, och om jag skall få drista mig till en spekulation, så skulle det i så fall bli att detta skulle kunna ha sitt ursprung i den inramning som dom snedställda staglinorna ger runt lamporna.

Som slutord kan sägas att jag är ledsen att jag inte kollade bättre från början, men ändå tillfreds med att min ursprungliga slutsats nu verkar hålla betydligt bättre.

Anders Persson

Det spås om UFO 1995

Ja, då var det ett nytt år igen och jag läste härom dagen en artikel om vad de mest kända siarna i Sverige hade att säga om 1995.

Mer än hälften av siarna "såg i sina kristallkulor" att intresset för UFO kommer att öka och att vi kommer att få besök av utomjordingar.

Heikki Vesa, astrolog och spåman säger så här: Någon form av utomjordisk kontakt tas, men det sker nog i våragrannländer Norge och Danmark - en slags hjälp mot kommande naturkatastrofer. Han tror även att en ny dimension kommer att upptäckas.

Christina Rydholm, medium och healer spår så här: Många rapporterar mystiska ljusfenomen på himlen, sär-

skilt från Borlänge och uppåt i Norrbotten.

Upplevelserna kulminerar till hösten. Nu vågar man tala om sådana fenomen liksom om spökerier.

Kurt Svensson, medium, ser att det händer mycket som får oss att rikta blickarna uppåt och ut mot den oändliga rymden. Besöken av ufon har redan ökat här. I år blir de allt fler. Något landar troligen i Sydsverige. Under 1996 och 1997 blir rapporter om flygande tefat vardagsmat. Allt detta gör att vår världsbild förändras. Intresset för andliga frågor väcks på nytt, men de gammaldags religiösa begreppen håller inte streck. Vi lär oss att tolka bibeln på ett nytt sätt och börjar sträva efter att leva i samklang

med kosmos och naturen.

Doris Ankarberg, klärvoajant medium, säger så här om 1995: Varelsor - ufon - från andra planetsystem tar kontakt på ett vänligt sökande sätt för att hjälpa oss. Det sker kanske redan på vårvintern. Sommaren är också en speciell tid för detta. Fler än hittills tar emot dem här med öppna sinnen och utan rädsla.

Vi får väl se om siarna hade rätt eller om dom hittar på, god fortsättning på året!

Artikeln om siarna finns i Hemmets veckotidning nr 1 1995

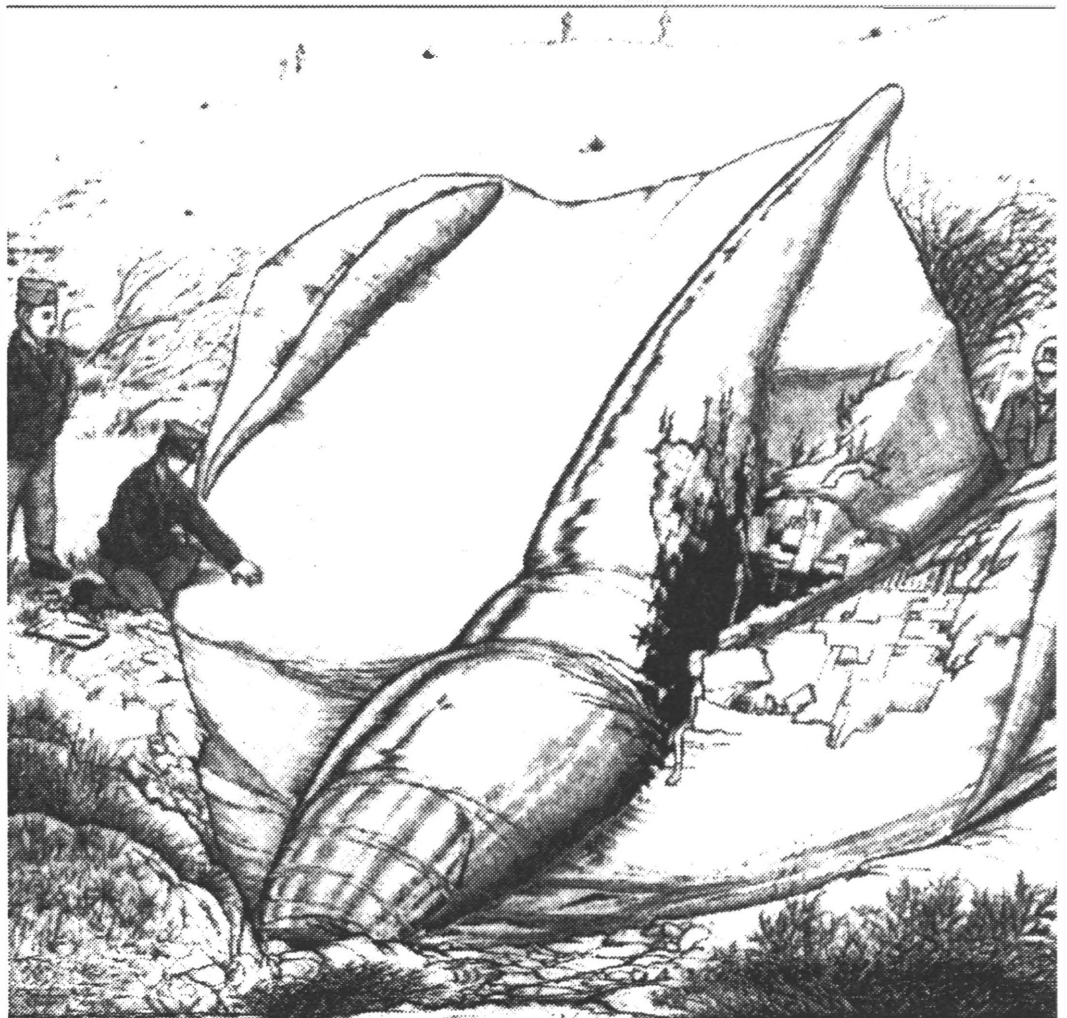
Linda Alexborn

Senaste nytt om Roswell

Olika påtryckargrupper i USA har efter en del ansträngningar lyckats att få en kongressledarmot att begära "papperen på bordet" av dom militära myndigheterna.

Dom militära myndigheterna har efter en del påstådda undanmanövrer klämt ur sig ett svar som vi här kort skall redovisa, men först en snabb resumé över historien.

Materialet är i huvudsak hämtat ur en ganska färsk video från -93 med namnet "The Roswell Crash", och historien lyder som följer:

Det hävdas att ordet flygande tefat första gången blev myntat någon gång i juni månad efter att en pilot lämnat en rapport efter en flygning över kaskadbergen i delstaten Washington, USA. Det var en pilot på ett mindre plan som såg något som såg ut som skivor eller delar av skivor som rörde sig utefter en bergskedja på ett sätt som påminner om när man kastar en flat sten längs en vattenyta. Pilotens namn var Kenneth Arnold och händelsen kablades snabbt ut över världen.

Efter detta började det strömma in rapporter om liknande observationer över andra platser i USA och ett par veckor efter Arnolds observation inträffade händelsen i Roswell. Det var på kvällen den 2 juli (datumet är, i likhet med mycket annat, ifrågasatt och kan också vara den 4 juli) 1947 och platsen var ett slättområde utanför ett ställe som heter Roswell i delstaten New Mexico, USA. Mac Brazel, en ranchägare med får som specialitet, hade just lagt sig för att sova när han hörde mullret av åska i

närheten. Plötsligt hörde han en smäll, denna var kraftigare än dom tidigare och lät också annorlunda, och han bestämde sig för att nästa morgon rida ut för att se om det fanns något att se. Han red i riktning mot det område varifrån han hade hört ljudet komma och snart fann han ett område där en mängd metalldelar låg utspridda. Området var ca. 3/4 mile långt och 250 feet brett. Han plockade upp några av delarna och tog med sig dom till ett par bekanta vid namn Floyd och Loretta Proctor.

Loretta Proctor vittnar senare om denna händelse där hon pratar om tunna plåtar och stavar med någon form av ornamentering.

Samma kväll återvände Mark till platsen och samlade ihop fler delar som han sedan stuvade in i ett skjul.

Dom följande två dagarna hävdades det att han var tvungen att bl.a. sköta sina får.

Den 6 juli får han så åter tid att ägna sig åt saken och beger sig då till stadens sheriff, vid namn Georg Wilcox. Denne ringer i sin tur till flygbasen i Roswell (509:e bombgruppen) efter att två av hans vice sheriffer hade sänts ut till platsen.

På nolltid fanns underättelseofficer Jesse Marcel plus två civilklädda dito på plats.

Efter att ha informerat sig om läget ringde Marcel upp sin chef på flygbasen, en man vid namn Colonel William Blanchard, som beordrade Marcel att omedelbart åka ut till ranchen. Vägen dit var mycket dålig så det hade hunnit bli mörkt innan dom var på plats. Marcel, sheriffen och dom två andra säkerhetsofficerarna övernatade därför ute i öknen.

Under natten undersökte Marcel skjulet med en geigermätare utan att få något utslag. Påföljande dag samlade dom ihop mer material.

Under tiden detta skedde hade dom två vicesherifferna återvänt, dessvärre utan att hitta platsen men dom kunde istället berätta om en annan plats, några miles därifrån, där sanden hade smälts till ett glasliknande tillstånd. Blanchard befarade att det kunde finnas en besättning som kanske hade överlevt ute i öknen och beordrade bl.a. ut spaningsplan för att söka över området.

Det hittades då en andra nedslagsplats, ca. 2 miles från den första, och bilar dirigerades snabbt dit.

När dom första bilarna anlände fann dom att det redan hade anlönt en grupp människor.

Enligt intervjuer med bekanta till ett par av dessa människor fanns det ett större diskusformat föremål delvis nedplöjt i marken. Runt föremålet fanns det, som någon uttryckte det, några stycken "små" människor utspridda. Dessa människor skulle ha varit klädda i någon typ av silvrigt glänsande overaller.

Indirekta vittnesmål från åtminstone två håll tycks bekräfta detta. Vittnesmålen kommer dels från en kamrat till en civilingenjör vid namn Grady Barn-

ett. Kamraten berättar i en intervju om hur Barnett beskrev platsen med det tefatsliknande föremålet och dom små kropparna (3-4 feet) som låg runt platsen.

Även en kvinnlig arkeolog, som hävdas ha varit på platsen vid tillfället, berättade strax före sin död en mycket likartad historia för sin sköterska.

Walter Haut som var pressofficer för militären gjorde nu en presskommuniké där det hävdades att ryktet om flygande skivor (tefat) nu hade blivit verklighet!

Det hade nu blivit den 8 juli och Blanchard låter spärra av området från obehöriga och rekviderar samtidigt ett transportplan från Washington.

Presskommunikén hade nu nått ut i världen och telefonväxeln i Roswell var stundtals helt blockerad av samtal.

Mark Brassel, han som först hade upptäckt nedslaget, togs nu in för förhör och fick senare husarrest.

Radiostationerna runt Roswell blev förbjudna att sända ut något som helst material om incidenten, däribland intervjuer med vittnen.

Plötsligt dök dock Mark Brassel upp i en radiostudio i sällskap med folk från militären och gick ut med en helt ny story. Två dagar efter detta vittnesmål var det en flod av rykten i omlopp i Roswell. Enligt vissa av dessa rykten tog militären aktiv del i att tysta ned saken.

Underrättelseofficer Marcel beordrades nu till Fort Worth, där han inställde sig med en låda innehållande delar från kraschen. Han kallades in i ett annat rum för att titta på en karta och när han återvände till det första rummet var lådan borta, istället fanns det något annat på golvet. Detta, informerades han om, var en väderballong och det var denna som hade ramlat ned i Roswell.

Marcel's son Dr. Jesse Marcel jr. har emellertid trätt fram i en intervju där han hävdar att hans far en natt kom hem med en låda innehållande metallskrot. Metalldelarna, en del med någon typ hiroglyfiska inskriptioner, var så ovanliga att han menar att dom knappast kunde ha varit tillverkade på vår planet!

Ytterligare exempel på människor som efter många år dykt upp som vittnen är en begravningsförrättare vid namn Glenn Dennis. Denne hävdar i en intervju att han den 8 juli fick ett telefonsamtal från flygbasens sjukhus där

dom ville ha reda på metoder att bevara döda kroppar. Det blev flera samtal den kvällen och han fick till slut intrycket att det hade hänt en någon form av olycka eller krasch. På en direkt fråga svarades det att så inte var fallet utan syftet var att kunskapen kanske kunde komma till nytta i en framtid.

Dennis story slutar emellertid inte där, för senare på dagen råkar han få följa med en sjuktransport till basens sjukhus. Väl framme råkar han stöta ihop med en sköterska som han kände sen tidigare. Hon säger att han inte borde vara här och att hon hade blivit kallad att hjälpa till med undersökningen av några kroppar. Dennis påstår sig även ha blivit hotad till livet av militär personal om han berättade om detta för någon. Dennis väninna förflyttades efter detta till England och han tappade kontakten.

Vidare berättar en änka till en pilot vid namn Pappy Henderson att han, innan han dog, berättat att han var med och fraktade bort resterna av "tefatet".

Det här var ett sk. axplock av historier och påstådda händelser som kommit ut i samband med incidenten i Roswell och det finns mycket mer att föra fram i saken, men jag tänkte inte fördjupa mig mer med detta just nu, utan avslutar med den senaste vändningen i saken, nämligen den militära myndighetens svar på kongressens begäran om information.

Svaret lyder som följer:

Föremålet som kraschade i öknen utanför Roswell var ingen väderballong som tidigare hävdats, utan en ballong-uppsänd testsond som använts för att testa detektering av ryska kärnvapenprov.

Detekteringen skulle tydligen ske med hjälp av ljudvågor eftersom det hävdas att sonden var utrustad med akustiska sensorer. Den hade skickats upp från Alamogordo, den 4 juni ca: 15 mil från Mac Brazels Ranch.

Testet var superhemligt, därav täckmantel av väderballong.

Svaret ställer naturligtvis en rad nya frågor, ur olika aspekter, och vi kommer givetvis att följa den fortsatta förvecklingen. För att det kommer en sådan är nog säkrare än t.o.m. "amen i kyrkan".

Anders Persson

EFTERLYSNING!

**Var är alla medlemmar på
medlemsmötena?**

**Kom på mötena och ta del av
senaste nytt.**

Var med och påverka din förening och ta del av
vad du vill att exempelvis mötena ska innehålla.

Vill du ha ut något speciellt av din förening,
kom och påverka!

Välkommen!

ABC VBC

—TRYCKERIET—

*Vårt samlade typografiska kunnande
garanterar en perfekt slutprodukt.*

Polstjärnegatan 4 - 417 08 GÖTEBORG
Tel. 031-51 90 22 - Fax 031- 51 54 58

*Vi hjälpte redaktionen med
sättning, repro och kopiering.*

JAN OLSSON REKLAM
SÄTTER & TRYCKER

- Fotosättning
- Lasersättning 1200 dpi
- Färgutskrift
- Stort bildarkiv
- Overhead/Dia
- Dekaler
- Etiketter
- Annonser

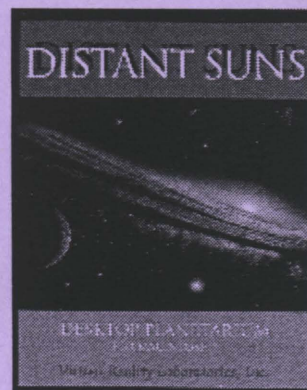
Eriksberg – Sörhallen, Sörhallstorget 10, 417 63 Göteborg
Tel. 031-23 43 83 · Fax 031-22 62 76

Distant Suns

För Macintosh eller IBM-PC Windows. Diskett eller CD-ROM!

Distant Suns är ett rosat planetarieprogram från Virtual Reality Laboratories i USA. CD ROM-versionen hamnade på Billboards Top-10 lista över bästa CD-ROM-program 1993! Distant Suns visar stjärnhimlen från vilken plats som helst på jorden, mellan åren 4713 f.Kr. till 10000 e.Kr. Bland de många egenskaperna i programmet finns: "Spaceship Mode" där du observerar solsystemet utifrån; Efemerid-kalkylator; Månkarta; Månfasguide mm. Diskettversion Windows: 9100 stjärnor, 450 galaxer, nebulosor och stjärnhopar, 200 fotografier. Best.nr. DPDSWIN Pris: 625:-. CD-ROM-version Windows: + 1500 fotografier. Best.nr. DPDSPCCD. Intropris: 1.150:- (1.450:-).

Windows-versionerna kräver: Windows 3.1 eller högre, 386 eller större processor, VGA/SVGA, 2MB RAM och hårddisk. Rek: SVGA och Matematikprocessor. Diskettversion MAC: 10.000 stjärnor, 2000 galaxer, nebulosor och stjärnhopar. 24 stora fotografier. Best.nr. DPDSMAC. Pris: 975:-. CD ROM-version MAC: Hubble Guide Star Catalog (16 miljoner stjärnor), NASA Skymap Catalog (255 stjärnor), musik och över 1500 fotografier. Best.nr. DPDSMACCD. Pris: 1.500:-. MAC-versionerna kräver: System 6.0.2 eller högre, 2MB RAM. Rek: MAC II serie, färgskärm, 68020 eller bättre processor, matteprocessor.

Mars Explorer

En resa i Mars' fantastiska berglandskap. För IBM PC. CD-ROM!

Utforska uråldriga öknar som härjats av meteoriter, vindpinade dalar och dammiga kanaler på denna fascinerande planet. Över 200MB med data. Mars Explorer har utnyttjat de fotografier som togs av de amerikanska Vikingsonderna; och resultatet är ett program där du kan "resa omkring" på planeten. Innehåller låg- och högupplösta fotografier av Mars' yta, mellan 50 grader syd och 52 grader nord. När du närmar dig ett område du vill undersöka närmare, zoomar du t.ex. in ett berg eller en krater. Genom musklickningar kommer namnen på de större formationerna automatiskt fram. Spara ett landskap i PCX-format. Krav: 386 el högre, VGA, 4MB RAM, Microsoft kompatibel mus och drivrutin, CD ROM-läsare. Körs direkt från CD. Best.nr. DPMEPCCD. Pris: 675:-

Vista Pro

VIRTUELL VERKLIGHET I DIN DATOR

Virtual Reality Laboratories' absolut 'tyngsta' program heter Vista Pro, och med det programmet kan du förändra världen. Från satellitdata (U.S. Geological Survey) skapar du 3-dimensionella landskap i din dator. I diskettversionen ingår 19 landskap att experimentera med. I CD-versionen ytterligare landskap. Undersök Pyramiderna i Egypten, Grand Canyon, Kalifornien eller området kring Olympus Mons på Mars. Diskettversionen: Best.nr. DPVPPC Intro.pris: 895:- (1095:-). CD ROM-version: Innehåller förutom mängder av extra landskap: VistaMorph (värd 625:-) med vilken du "morphar" landskapen — skapar växande träd, moln som rör sig osv; samt Make Path Flight Director (värd 625:-), med vilken du skapar en flygresa genom ditt virtuella landskap. Best.nr. DPVPPCCD. Pris: endast 1550:-. Systemkrav: 386 eller högre processor, VGA eller SVGA (VESA kompatibel) grafikkort, 4MB RAM (ju större landskap desto mer RAM är lämpligt), DOS 3.0 eller högre, Microsoft-kompatibel mus och drivrutin. 3MB hårddisk för diskettversion. För CD-version 3-7 MB Hårddisk (valfritt — kan köras helt från CD).

Astromedia AB • Box 7170 • 402 33 Göteborg

Tel: 031-694500 • Fax: 031-694508 • BBS: 031-693280